Z nádenníka magnát pouličních drah v New Yorku.

Podivuhodná kariéra Orena Roota.

Z nádenníka vyšinouti se na generálního managera největšího systemu pouliční dopravy na světě, zdálo by se nemožností a přece se to skutečně v New Yorku podařilo Oren Rootovi, který jest dosud mladým mužem, neboť překročil teprve 30. rok svého věku.

Root měl sice diplom z jedné západní koleje a měl také v New Yorku mocného strýce, Elihu Roota, nynějšího sekretáře války, ale to mu mnoho nepomohlo a on sám, vlastní silou vyšinul se k nynějšímu svému vysokému postavení managera pouličních drah v New Yorku.

Dráhy tyto mají 216 mil trati, jezdí na nich 1200 kar a representují cenu dvou set milionů dollarů, dávajíce zaměstnání 14 000 mužům. Root stal se nástupcem Wreelandovým, který se taktéž vyšinul z nejnižšího postavení k nejvyššímu a Wreeland to byl, který ho odporučil za svého nástupce.

Oren Root líčí svou podivuhodnou kariéru následovně:

"Když jsem graduoval z Hamilton koleje v roce 1894, tu jsem skutečně nevěděl co počít. Můj otec byl profesorem na téže koleji, na níž jsem dokončil svá studia a ten mi navrhoval, abych se dal na učitelskou dráhu, avšak neměl jsem k tomu ani nejmenší chuti a proto jsem se postavil proti vůli otce, který se k vůli tomu na mne rozhněval a já byl nyní odkázán sám na sebe.

Odebral jsem se ku svému bratru v St. Louis, který tam byl zaměstnán u jednoho časopisu jako reporter a doufal jsem, že s pomocí jeho podaří se mi dostat nějaké postavení, leč bylo to marné namáhání. Bylo to zrovna v době všeobecné krise a zaměstnání bylo velmi těžko k nalezení.

Tak uplynul měsíc, který se mi ještě dnes zdá celou věčností, neboť musel jsem ho většinou prožíti v posteli, abych ušetřil snídani a oběd. Tak to šlo čím dál tím hůře, až konečně bratr mi zaopatřil u jiného časopisu místo reportera, s denním platem jednoho dollaru. Byl jsem šťasten, že jsem mohl vydělati aspoň to, ale mé štěstí netrvalo dlouho, neboť vrchní redaktor záhy zpozoroval, že k novinářství nemám ani nejmenšího talentu a tak v krátkém týdnu jsem byl se svou reportérskou kariérou hotov.

To mne přivedlo zároveň k přesvědčení, že Horace Greeley rozhodně chyboval, když radil mladým mužům, aby šli na západ a tak jsem se zoufale pokusil sehnati peníze na železniční lístek a odebral jsem se na východ.

Do New Yorku jsem se dostal zrovna před osmi roky v měsíci máji. Naději měl jsem plnou duši, ale kapsa byla prázdná, neboť v ní nebylo ani jediného centu. Náhoda svedla mne s jedním přítelem z rodného mého města z Columbie, na neštěstí však i tomu nedařilo se lépe, přece byl však bohatší nežli já, neboť měl aspoň desák, který se mnou bratrsky rozdělil. To byl můj celý kapitál, který jsem vynaložil na zaplacení jízdného na pouliční káře, abych mohl navštívit svého strýce, který tehdy byl advokátem a zároveň byl právním rádcem pro system pouličních drah. Ten mi dal odporučující list na superintendenta a druhého dne, ještě s osmnácti jinými uchazeči, jsem stál v úřadovně, žádaje o nějaké místo.

Dostal jsem je. Nebylo sice takové jako bych si byl přál a nesouhlasilo nikterak s mým vzděláním kolejním, ale co jsem měl dělat, nemaje centu v kapse?

Byl jsem přidělen jako nádenník k opravovací tlupě s platem $8 00 týdně. Za nějakou dobu jsem byl přidělen do staré kolny v č. 112 Front ulice, abych tam zaznamenával čas konduktérů a vozků na koňské pouliční linii Fulton. V té době na této linii byly činěny prvé pokusy s elektřinou a poněvadž jsem sotva měl tolik, abych mohl krýti své nejnutnější potřeby a nemohl jsem si dopřáti žádné zábavy, tu jsem z dlouhé chvíle chodil na Lenox avenue a studoval jsem tam novou pohonovou sílu a jakým způsobem elektrické káry byly řízeny. Jeden z vyšších úředníků společnosti mne tam jednoho večera zahlédnul a oznámil to managerovi. Za krátko na to byl jsem povýšen na motoráka a mé služné bylo poněkud zvýšeno.

Za šest měsíců byl jsem přesazen na výplatčí vůz a služné mé bylo zdvojnásobeno. Avšak po měsíci jsem seznal, že by člověk mohl býti u výplatčího celý svůj život a že by neseznal jakým způsobem se celý system pouličních drah řídí a proto jsem byl nespokojen se svým postavením, což se doneslo k uchu divisijního superintendenta, který mi zcela krátce řekl, buď abych zůstal na svém místě, aneb že budu opět dosazen za motoráka s polovičním služným.

Bylo to sice dosti těžké pro mne, ale vzdor tomu jsem raději se vzdal místa u výplatčího a stal se zase motorákem, abych nabyl praktických znalostí při vedení systemu. Za tři roky na to dostal jsem místo klerka v jedné podřízené úřadovně, na to jsem byl jmenován assistentem sekretáře a konečně assistentem generálního managera.

V tomto postavení jsem setrval až do nedávna, kdy jednoho dne, a sice v březnu, president Wreeland povolal mne do své kanceláře a ustanovil mne za svého nástupce.

Tak stal jsem se v osmi letech z nádenníka generálním managerem.

Za osmiletých mých služeb při této dráze jsem mnohdy pracoval 16 hodin denně a to za plat 10 centů za hodinu. Leč to mne nezastrašovalo. Snažil jsem se svou prací dokázati, že mám větší cenu a že služby mé zasluhují povýšení a tato má ctižádost byla nejskvěleji splněna.

Oren Root svou vytrvalostí může sloužiti za příklad mladým mužům, ale pochybujeme, že jednomu z několika set tisíc se podaří učiniti tak rychlou a úspěšnou kariéru jako jemu.

Odvážný útěk šesti vojenských vězňů ze žalářů na Špilbergu.

Vyňato z "Nár. Listů" ze dne 20. června.

Brno má od několika dnů svoji sensaci: Z vojenských žalářů na pověstném, smutně proslulém Špilbergu uprchlo, jak již předevčírem jsme čtenářům sdělili, šest vojenských trestanců, způsobem tak raffinovaným, že kronika vojenského trestnictví nezaznamenává hned tak případ odvážného hromadného útěku. Obyčejně se stává, že ve dvou, třech dnech objeví se stopa po uprchlících; ale tentokráte zmizela na čisto, jakoby se propadli do pekel. Rozrušení v Brně a okolí jest značné, zejména v kruzích vojenských, kde až dosud pokládal se útěk z pevnosti špilberské nemožným. Všeobecně se tvrdí, že útěk zosnoval a promyslil vězněný pěšák A. Haeusler, sloužící u 81. pěšího pluku, který leží posádkou v Uherském Hradišti. Haeusler, který pochází z Králova Pole, jest dle líčení profousů člověk neobyčejně smělý, nebezpečný, odhodlaný na život a na smrt. Vojenská kázeň byla mu odpornou; proto již třikráte od svého pluku seběhl a pro druhou deserci postaven byv před vojenský soud, již jedenkráte byl odsouzen k několikaměsíčnímu vězení na Špilbergu. Odtud podařilo se mu již před několika roky uprchnouti, takořka před očima vojenské hlídky. Vojín s nasazeným bodákem odvedl jej totiž na jeho žádost na místo potřeby. Když jej zde uzavřel, vyrazil Haeusler na opáčné straně okno a otvorem tím uprchl. Vyslané za ním stráže teprve po několika dnech vypátraly, že potlouká se u Brna, převlečen za myslivce. Jeho stopa vedla do Lysic, kde po dlouhém číhání a hledání četnictva byl za noci dopaden v náručí své milenky.... Byl dopraven na to na pevnost v Josefově, odkudž rovněž po několika měsících při půlhodinné procházce mezi hradbami podařilo se mu opět na nějaký čas utéci. Neužíval dlouho vytoužené svobody a dopaden byv u Náchoda v převlečení dráteníka odevzdán byl opětně vojenským úřadům. Po tříletém nuceném pobytu na pevnostech, přerušeném dvěma útěky, zdálo se, že poněkud zmoudřel. Začal si hráti na kajícího hříšníka, takže po přestálém trestu dán nazpět ku pluku, kde nějaký čas dělal dobrotu. Měl dosluhovati ještě dvě léta. Ale jak loni povylezlo slunko, vjela do Haeuslera opětně touha po svobodě a jednoho krásného dne hlásala stráž ode dne, při ranním rapportu, že opět zmizel z kasáren. Tentokráte, při třetím jeho útěku, dlouho nebyl k nalezení, až na stopu jeho přivedly četnictvo četné krádeže v okolí Brna loni na podzim spáchané. Haeusler o Dušičkách dopaden a dán do vyšetřovací vazby do žaláře na Špilberku, kde až do noci na 17. června se nalézal. Z počátku po svém přivedení jako nebezpečný zločinec byl ve vězení ukován a spoután řetězy na rukou i na nohou. Tak byl chován několik měsíců, až raffinovaným způsobem a simulováním nemoci dokázal toho, že mu pouta sňata a dávány mu pouze řetízky; vědělo se, že se z nich hned po nasazení na ruce vyvleče, jak už se to na vojně obyčejně praktikuje. Cela, silně zamřížovaná, ve které vězněn, nalézala se v prvním poschodí špilberské pevnosti, v křídle, obráceném směrem ke starému Brnu; v prostorné, staré této místnosti nalézalo se kromě Haeuslera ještě pět vojenských vězňů, většinou pro krádeže v kasárnách spáchané zatčených a to pěšáci František Havel od 36. pěšího pluku, Josef Jarmer od 93. p. pluku, Josef Havránek od 6. p. pluku, Josef Brzdavský od 49. p. pluku a Josef Niedermayer od 36 pěšího pluku. Tito všichni byli již odsouzeni na několik měsíců a odbývali si trest, zatím co Haeusler pro nekonečnou řadu deliktů, stále na něho docházejících, byl ve vyšetřovací vazbě a 'čekal' nejméně šest let, jak sám odhadoval. Vězňové tito i vyšetřovanec byli ve světlehnědých trestaneckých šatech a byli oholeni. Jak již podotknuto, všech šest v jedné noci pod vedením "zkušeného" kriminálníka Haeuslera uprchlo.

Podrobnosti jejich útěku jsou neobyčejně zajímavými; řadu pro jiného člověka nepřekonatelných překážek bylo jim prodělati, než se dostali na kýženou svobodu. Uváží-li se, že neměli světel a že útěk byl proveden za úplně tmavé noci, po bloudění v místnostech ponurých, opuštěných podzemních kasemat pod Špilberkem — jest patrno, s jakou odvahou vše provedeno. Po několik neděl ve vší tajnosti pracovali vězňové ve své cele za noci na vydlabání otvoru pod podlahou. V koutě cely uvolnili několik cihel v podlaze a polévali zde vytrvale zdivo, aby snadněji mohutná klenba se dala vydrobiti. Práce s odstraňováním zdiva musela býti úmorná, zoufalou silou prováděná. Právě v tomto místě, v rohu, nachází se silná klenba hořejší části pověstných zbytků špilberských kasemat. Špilberk smutně proslulý sloužil od roku 1740—1854 za rakouské státní vězení, zejména za místa, kde přiváděni nepohodlní politikové a žurnalisté k nucenému mlčení. Havlíček ve svých dojemných tyrolských elegiích a na jiném ještě místě vzpomíná, jak vezen Dederou přes Jihlavu z Německého Brodu hádal, že ho vezou na Špilberk. Na jiném místě satirickým veršem vzpomíná rovněž tohoto neblahého vězení slovy: "Na Špilberku, na Kufštejně mnoho pokojíků, bože, zachovej nám krále, to zpěv slavíků...." Teprve v r. 1858 byli političtí vězňové převezeni větším dílem na moravský Mírov a ze Špilberka po čase udělána vojenská věznice. Pro jihopodzemní díry, učiněné hroby, do nichž uvrhováni bývali vězňové do r. 1791, kdy kasematy až na jednou rozsáhlou uzavřeny a později zasypány. Byly to poslední zbytky bývalých lidomoren. Tato jedna kasemata pro smutnou památku až dosud se zachovala — a právě šesti vojenským vězňům uprchlým v noci na 17. června posloužila k útěku. Aby se mohli dostati do strašných bývalých těchto podzemních žalářů, kam po celé desetiletí lidská noha nevkročila a kde jen ropuchy a krysy hospodaří — probořili uprchlíci mohutné klenutí.... Byla to práce jistě několika neděl, než dospěli v noci, kdy uprchli, tak daleko, že rozevřela se před nimi povolením posledního zdiva černá díra, vedoucí do kasemat se stuchlým, zkaženým vzduchem. Vstup do těchto děr, vězňům neznámo jak hlubokým, zjednali si odvážní uprchlíci tím, že svázali všechny deky a ložní plachty dohromady, upevnili jeden konec jejich na mohutné mříže svého žaláře a jeden po druhém spustili se dolů. Vniknutím do kasemat, tmavých i za dne jako hroby, neměli ovšem vyhráno. Čekala je nebezpečná nová chvíle, bloudění a tápání po tmě, po spletitých, se stropů a klenutí vysokých jizeb kamením zanesených chodbách. Ale i tu podařilo se jim dostati se ven. Nahmatali vrata vedoucí do čtverce dvoru, který kasematy zde tvoří, vypáčili je a tak octli se uprostřed dvora pod širým nebem. Nyní dělila je už jen od kýžené svobody hradba deset metrů vysoká. S napjetím všech sil vydrápali se uprchlíci na ni a odtud viděli již pod sebou dřímající město. Proti cestě dřívější bylo spuštění se po bradební zdi hříčkou. Tímto romantickým nanejvýš nebezpečným způsobem dostali se uprchlíci na želanou svobodu, pro kterou na jedinou kartu vsadili své životy a pozatím vyhráli. Ovšem na jak dlouho?

S časným jitrem nastal ve vězení poprask. Všechny hlídky svolány, na rychlo vniknuto se světly a pochodněmi do kasemat, kde důkladně prohledány všecky komůrky, ale po zmizelých ani stopy. Když zkombinovány všechny možnosti, nebylo více pochyby, že na Špilberku jest opravdu o šest vězňů méně. O 8. hodinně ranní rozešly se a rozjely silné vojenské a četnické hlídky s nasazenými bodáky na všechny možné strany. Neobvyklými opatřeními těmito upozorněno, dozvědělo se záhy obyvatelstvo Brna a okolí o nočním útěku šesti vojenských trestanců ze Špilberku. S večerem však vracely se hlídky — bez uprchlíků — nazpět do kasáren. Ani pavučinu stopy nepodařilo se vůbec vypátrati. A tak tomu bylo i druhého a třetího dne. Po Brně rozšířila se sice zpráva, že podařilo se Haeuslera vypátrati u jeho milenky v Lysicích, ale záhy se ukázalo, že zvěst tato není naprosto pravdivou. Zdá se, že trestanci byli s někým ve spojení a ten že jim dal občanské šaty a snad i peníze, jak houževnatě se tvrdí, na cestu do Uher.

Třináct mužů vojenské noční stráže na Špilberku podrobeno přísnému výslechu, po kterém do vězení vsazeni velitel stráže, jeden četař, tři prostí vojíni a jeden svobodník — tak že "štand" vězňů byl by opět doplněn.... Ale to tak neleží vojenským úřadům na srdci, jako dopadení těch pravých, dosud nezvěstných. Na Špilberk odebralo se celé procesí zvědavců v domnění, že se něčeho dovědí, ale marně. Vojenské kruhy samy ničeho nového o uprchlících nevědí.

Z vojenských vězňů, kteří v noci na středu uprchli ze žaláře na Špilberku, dne 19. v noci byli dopadeni dva v Králově Poli. Jsou to Haeusler a Wiedermayer. Haeusler, vůdce uprchlíků, neutekl daleko — jen do brněnského předměstí, kde prý má milenku. Dva jiní uprchlíci byli dle dalších zpráv dopadeni ve Vranovicích.

Paříž.

(Píše J. D. Eduard Navrátil.)

Pařížské promenády.

Verrières, Švýcary.

Le bois de Boulogne! Krátká to věta, čtyři slova pouze. Však co milých vzpomínek probouzí se v mysli naší ve výmluvném tom lakonismu. Znám cestující, praví Achard, kteří zvolali v zátoce Neapolské: "Uzři Neapol a zemři!" Kolik žen od Lisabonu až k Moskvě řeklo již s povzdechem: "Kéž bych viděla bulonský lesík a mohla se tam procházeti!"

Tato čtyři kouzelná slova představují něco čarovného jako za hrady Armidy (svůdná žena v Tassově "Osvobozeném Jeruzalemě"), kde všechen přepych, všechny rozkoše, všechna koketerie, všechna elegance, všechna aristokratická zahálka, všechna fantasie a všechny vrtochy mísí se v bstavičný vír. Londýn má svůj "Hyde Park", Vídeň svůj "Prater", Madrid chlubí se svým "Prado", Florence "Cassine" a naše zlatá Praha chudičkou, ale útulnou "Stromovkou", však žádná z těch promenád vyrovnati se nemůže bulonskému lesíku. Le bois de Boulogne je promenádou Evropy.

Ráno, od 9 do 11 hod., lesík náleží jezdcům, kráskám, cyklistům, cyklistkám, kteří jedou na snídani do "Chalet du Cycle". Krásky provázeny jsou rozličně, p dny manželi, druhé "přátely" aneb slahy, již jdou patnáct kroků za nimi. Ty, které přicházejí samy, velmi zřídka vracívají se samy. Najdou vždy v některé osamělé aleji "toho, kdo čeká."

Fešné cyklistky v rozkošném bělavém úboru bývají z počátku "rozpačity", ale konečně se nechají provázeti svižným cyklistou a brzy zmizí z dohledu. Tyto "nezakuk-ují" se nikdy.

Nejzajímavější pohled však poskytuje lesík v letě od 4. do 7 hod. a v zimě ode 2 do 4 hod.

Čtyři hodiny! Les Champs Elysées oživují. Děti dělají z prachu a písku těsto, chůvy "baví se" před návěstními sloupy a před "Jardin de Paris" milenci se vyhledávají a podávají si ruce. Všichni vdechují svěží vzduch jarního odpoledne. Kolotoče vesele se točí, dřevění koně dávají se v poklus. Smích mládeže stává se vždy rozpustilejší; páni, kteří jdou na "rendez-vous", kráčejí svižným pružným krokem. Toť život, kterým Paříž počíná.

Hle, tam na křižovatce shledali se milenci. "Prosím tě mič! Nejednáš dobře! Kdybych já to udělal!" — 'To, co dovoleno je mužům, proč by nebylo dovoleno ženám?' — "Ah, dobrá, to jest tedy vaše morálka, čtveračko!" Zaslechnul jsem z jejich rozmluvy a mladík neohlížeje se na zástupy kolem objal svou milku a políbil ji.

"Pozor, madame, sic vás zajedou!" — "Nemůžete dát pozor, nemotoro?" — "Hector (pán na kozlíku lehkého kočárku rozpoznal hlas svého přítele na bycikiu jedoucího) À la cascade! — Ano! ano!" — "Kočí á la place du Trone!" — "Nemožno pane, jsem již zadán." (Po straně: co pak myslíš, že budu bíti mou ubohou mrňku za pět sous zpropitného?)

Zahradníci zalévají trávníky a restaurace svůdně zvou. Celá Paříž snad si vyšla na procházku; stromy plně rozvité souzvučně šumí, slunce usmívá se a vysílá své žhavé paprsky na procházející se a vrabci skotačivě poskakují z větve na větev. Však jaká to rozkoš, seděti v kočáře, který nás unáší do bulonského lesíka. Vítězná brána málo láká unaveného měšťáka a i široká avenue des Champs Elysées, vroubená záhony, za nimiž se bělají průčelí paláců, soukromých hotelů, nádherných domů, brzy zmizí za námi a před námi objeví se smavé zelené již houštiny a traviny bulonského lesíka.

Kolem nás, před námi i za námi jest "přehlídka kočárů", všech možných druhů, ani americké "buggy" nevyjímaje a mezi nimi projíždějí jockeyové v sametových kabátcích, sledováni obyčejným fiakrem, který způsobuje mnoho hluku po pískové cestě. Nepřetržitým řetězem kočárů propítají se cyklisti a automobily všech systémů a modelů. Vše je elegantní, vkusné. Však osoby těžko z dálku rozeznati. Pařížského finančníka od pine neb půl polokrevného erbovníka, dámu počestnou od cocotty, to jest dámu, jež má manžela a milence, od dámy, jež má několik milenců.

V "Jardin d'Acclimation": "Prosím tě, tatínku, viď, když budu hodný, že mne dovolíš svésti se na slonu? — "A sestřičku na velbloudu!" — "Oh, nikoliv, tatínku, já nechci na velblouda, to bych dostala mořskou nemoc!" — "Nuž dobrá, tedy se svezeš na pony." Tak těší otec své mazlíčky.

Život tak mnohého dítěte byl už zachráněn použitím Severova Tišitele dětí. Týž nemá sobě rovna při letním průjmu, křečovitých záchvatech a neklidu a pojišťuje klidný a tichý spánek. Cena 25 centů.

Uložení peněz v jižních pozemcích.

Takové uložení peněz není spekulativní. Jih není novou zemí. Obchodní a dopravní prostředky jsou přiměřené a nejlepší. Podnebí jest mírné a příznivé. Vzdor tomto a jiným přednostem jižní pozemky se prodávají za ceny daleko pod jich cenu skutečnou a při nynějších cenách přinášejí velký zisk z uložených peněz. O řadu oběžníků, č. 1 až 10 včetně, jež obdržíte zdarma, týkajících se výhod pozemků v Kentucky, Západním Tennessee, Mississippi a Louisianě, ležících na aneb blíže Illinois Central dráhy, pro hledající domovy a pro ty, již chtějí vhodně uložiti peníze, dopište si nížepsanému

W. H. BRILL,
1402 Farnam, Omaha, Neb. — Dist. Pass. Agt. Illinois Central R. R.

Storz Brewing Co.

OMAHA, NEB.,

vyrábí výtečný ležák z pravého českého chmele, nejlepšího ječmenového sladu a výborné vody z vlastní artézské studnice.

Světovou pověst získalo si lahvové pivo............

"Blue Ribbon"

nejlepší stolní pivo, vyznamenané zlatou medailí na Zamississippské výstavě.

Hojně zásobený

řeznický a uzenářský obchod

......vlastní......

Bratří Nepodalové

1732 jižní 13. ul.

Vždy čerstvé a jen to nejlepší maso v trhu a výborně spracované a dokonale připravené výrobky uzenářské získaly chvalnou pověst novému obchodu tomu. Na našich hospodyňkách jest, aby pro vlastní své dobro se přesvědčily, že lepšího zboží, lepší váhy a lepší obsluhy nenajdou nikde v městě.
25 V čele BRATŘÍ NEPODALOVÉ

ABSTRAKTY

—VYHOTOVUJE—

S. M. Sadler,

17th and Farnam. Patterson Blk.

Zeptejte se nás u tohoto listu. Tel. 1326

Železniční pozemky na prodej.

V severním Wisconsinu, Chicago, St. Paul, Minneapolis & Omaha dráha má na prodej při nízkých cenách a výhodných podmínkách platebních as 400,000 akrů vybraných pozemků rolnických. Ti, kdož koupí záhy, mohou vybrati si pozemky při krásných řekách a jezerech, v nichž jest hojnost ryb a jež poskytují nevyčerpatelný zdroj vody jak pro rodinu, tak i dobytek.

Pozemky po většině jsou zalesněny, půda jest úrodnou a snadno zpracovatelnou. Chicago, Milwaukee, St. Paul, Minneapolis, Duluth, Superior, Ashland a četná jiná prospívající města na dráze C., St. P., M. & O. a na drahách jiných poskytují dobrých trhů pro plodiny farmerské.

O bližší podrobnosti pište na

Geo. W. Bell,
pozemkový komisař, Hudson, Wis. aneb na *G. H. McRae,*
A. G. P. A., St. Paul, Minn.

Nečistá krev

pochodí od žaludku, do nepořádku uvedeného.

Dr. August Koenig's

Hamburger Tropfen

jest nejlepší letní lék, aby žaludek přiveden byl do dobrého stavu a aby se jím krev vyčistila.

Julius Treitschke,

obchodník importovanými i domácími ....

víny a lihovinami

řízným pivem a jemnými doutníky

501, 503 a 523 jižní 13. ul

OMAHA, NEBR

Nejlepší to útulek v městě. Vkusně zařízené pokoje k pronajmutí na den i týden—za 50c. až $1.00 denně. Chutné studené zákusky stále připraveny. Za $15,000 výborného zboží stále v zásobě, jež lze koupiti za ceny levnější, než jaké se platí jinde za zboží špatnější jakosti.
46 JULIUS TREITSCHKE.

Jediný český

závod olovnický, strojnický a zámečnický v Omaze . .

......vlastní......

LEO BAROCH

503 So. 13th Street.

Telefon 1567.

Zavádění vody, plynu a kanalisace provádí se levně a dobře. 48tf

Státní jednatelství pro jedině osvědčené Clevelandské pivní pumpy

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Bremen

přímo po nových dvoušroubových poštovních parnících od 7.500 do 10,000 tun obsahu:

Cassel, Breslaw, Rhein, Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandeburg, Chemnitz, Neckar.

II. kajuta z Baltimore do Bremen

od $50.00 nahoru.

Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajuty, jež označena jest jako II. kajuta.

Výše jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně zbudované a zařízené, salony a pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.

Další zprávy podávají generální jednatelé:

A. SCHUMACHER & CO.,
5 South Gay St., Baltimore, Md.

H. CLAUSENIUS & CO.,
95 Dearborn St., Chicago, Ill.

nebo jejich zástupci v zemi.

10. května

DŮLEŽITÁ ZMĚNA

NORTH-WESTERN DRÁHA

Ranní Norfolk—Bonesteel osobní vlak zrušen na NÁDRAŽÍ NA WEBSTER ul. a přijíždí a odjíždí z UNION NÁDRAŽÍ.

Vyjíždí denně v 7:15 ráno a přijíždí v 10:34 dop., čině úzké spojení v Norfolku s NOVÝM DENNÍM VLAKEM do Long Pine a míst před ním ležících, kromě neděle.

Městské úřadovny 1401-1403 Farnam ulice.

NORTH--WESTERN DRÁHA

zkrácení času, zlepšená obsluha 2. listopadu.

Denní chicagský zvláštní vlak vyjíždí v 7.20 ráno místo v 7.00 ráno. **V tou dobu přijíždí do Chicaga.**

Denní St. Paul Mpls. expressní vlak vyjíždí v 7.10 ráno místo v 6.55. **V touž dobu přijíždí do St. Paul—Mpls.**

Čís. 2 Overland limited do Chicago v 7.45 večer, má spací vozy pouze. Daleko rychleji jede na západ, z Chicago do Omahy.

North Western to může učiniti

Městská úřadovna: 1401-3 Farnam ul.

Šicí stroje

Wheeler & Wilson,

zcela nové, kteréž se prodávají po $55, k dostání jsou za $30. Hlaste se u

Pokroku Západu, Omaha, Neb.

ADRESÁŘ SPOLKŮ

Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednot

pro severozápadní státy:

Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebrasku, obě Dakoty a Michigan.

Hlavní Jednota v St. Paul, Minn.

Úřadníci a ústředním výborem se sestává [illegible] Velkopředseda Frant. [illegible] St. Paul, Minn., I. místopředseda J. [illegible] Minneapolis, Minn., II. místopředseda Joseph Hromádka, Hopkins, Minn. Velkotajemník [illegible] Koch, St. Paul, Minn. Velkopokladník Joseph Fyra, Minneapolis, Minn. Úřadovna [illegible] St. Paul, Minn. Lékaři H. Jos. a Chs. J. Dohm, [illegible] St., St. Paul, Minn.

Čtvrtletní zprávy se zasílají všem spolkům v dubnu, červenci, říjnu a lednu.

Č. I. v Montgomery, Minn.

odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Vojtěch Němec, místopředseda Jan Novotný, Tajemník Fr. Mika, účetník Vojt. Kasanda. Pokladník Tomáš [illegible]

Č. II. Mladočech v Le Sueur Center Minnesota.

odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci v síni IOOF. Předseda Jakub Kremík, tajemník Fr. Barta, LeSueur Center, Minn., účet. J. Bičes, pokladník Vác. Krava.

Č. III. v St. Paul, Minn.

odbývá své schůze každou 3. středu v měsíci. Předseda Václav Kotouor, st. tajemník F. J. Pavlíčka 627 Canton St. účetník Frant. Horálek, 844 Pleasant Ave., pokl. Fr. Hanzal.

Karel Havlíček Borovský, č. IV. Minneapolis Minn.

odbývá své schůze každou 1. neděli v měsíc v síni č. 221 corner of Washington & Cedar ave., So. Předseda Petr Straka místopředs. M. Peterka, tajemník Aug. Mendl 1411—3 Str., South účetník Jos. Šafl, 2022 — 3 Str. South, pokladník Jan Svítak 601 Thornton Ave.,

Č. V. v Nové Praze, Minn.

odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Ant. T. Budin, taj. Ant. F. Vrtiš ml, účetník Václav Posel, pokladník Jakub Svoboda, New Prague, Minn.

Komenský č. VI. v Hayward, Minnesota,

odbývá své schůze 1. neděli v měsíci. Předs. J. Funfar., místopředs. Vojt. Pacovský, taj. Josef Straka, Glenville, Minn., účetník Fr. Prantner, poklad. Václav Štědí, Oakland, Minn.

Karel Veliký, č. VII. v Nové Třeboni, Minnesota,

odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Jan Klein, Montgomery Minn., místopředs. Jan Filipek, Doyle, Minn., tajemník Vác. Edl, Doyle, Minn. účetník Jan Podolil Doyle, Minn., poklad. Jan Noska, Doyle Minn., důvěrník Jan Klein, průvodčí Jos. Balata, vnitřní stráž Ant. Velíšek, venkovní stráž Jos. F. Filipek, účet. výbor Jos. Edl, Fr. Staska, Jan Filipek.

Č. VIII. Rovnost Owatonna, Minn.

odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci v jednu hodinu odpol. v síni Č. S. P. S. Předseda Fr. Dušek, místopředs. Fr. Bureš, tajemník Leopold Marek, 919 N. Elem St., účetník Fr. Pechek, pokladník Vác. Herdlička st., průvodčí Dom. Moravec, vnitřní stráž Kašpar Slezák, venkovní stráž Josef H. Vavřin.

Spolek č. IX. v Pine City, Minnesota,

odbývá své schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Jan Štochl, místopředseda Tomáš Bažil, tajem. Jos. Bartoš P. O. Box 22 Beroun, Minn., účetník Jan Hejda, Pine City, Minn., poklad. Jan Šambavr, Pine City, Minn.

Č. X. Čechoslovan, v Olivia, Minn.

Předseda Ant. Roček, místopředseda Bed. Roček, tajemník Karel Švihovec, účetník M. Petříčka, pokladník Václav G. Ployhard. Odbývá své schůze druhou neděli v měsíci.

Čechie č. XI. v So. Omaha, Neb.

Odbývá schůze každý druhý čtvrtek v měsíci o osm hodin večer v síni Fr. Laitnera. Předseda Jan Kubát, tajemník Adolf Zezulák 226 North 20 ul., účetník Ant. Maršík, 19. a O. St., pokl. J. Vocásek 21. & S St.

Číslo XII. Chrudím v Racine, Wis

odbývá své schůze každou třetí sobotu v měsíci v 7 hodin večer. Předseda Kar. Čáslavský, 1924 N. Geneva st.; místopředs. Jos. Petržilka 1908 N. Geneva st.; taj. a účet. Jos. Havlina, 1723 N. Geneva st.; pokladník Vác. Janota, 1612 Albert St.

Číslo XIII. Český Lev v Seaforth Redwood Co., Minn.

odbývá schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Karel Boušek, místopředs. Ant. Serbus, tajemník Jaroslav Kovanda, účetní Fr. Jaroš, pokladník Jan Švec.

Číslo XIV. Ladimír Klácel, v Hauge, Wis.

odbývá schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Albert Koča, Jos. Soukup místopředs. tajemník Vác. Hamack, Jos. Havel účetník, Jos. Krahulec pokladník.

Jan Hus č. XV. Hopkins, Minn.

odbývá své schůze každý druhý čtvrtek v měsíci v Anderson Hall. Předs. Jos. Brož místopředs. Jan Jonska, taj. Bedřich Hromádko Box 93 Hopkins, Minn., účetník Jan Červený, pokladník F. Kříž.

Nebraska č. XVI. v Omaha, Neb.

odbývá své schůze každé první úterý v měsíci v síni p. J. W. Hrocha. Předs. J. W. Hroch, tajemník a účetník Jakub Mareš, 1210 So. 13. St., pokladník Karel Mareš, S. E. cor. 5th and Williams St.,

Číslo XVIII. Bratří Severu, v Drywood, Wis.

zvolili si následující úřadníky: předseda Tom. Kyselko, místopředseda Jan Piller, tajemník Josef Fuchs, účet. Jan Kyselka, pokl. Jiří Štipek; průvodčí Fr. Mareš, vnitřní stráž Jan Nybrt, venkovní stráž Petr Petrlík. Schůze se odbývají každou druhou neděli v měsíci.

Josef Kavan,

pozemkový - - -
a pojišťující jednatel.

2709 již. 19. ulice.

Prodává loty, v Omaze i v So. Omaze, pozemky akrové a farmy v pobliží Omahy i ve státě a pojištění opatří vám u těch nejlepších firem při cenách nejnižších. Též zabývá se vyhotovováním abstraktů.

Obraťte se s důvěrou u něho a bude vám spravedlivě posl uženo.

Edward Donat

......vlastní......

elegantně zařízený **Hostinec**

V PLATTSMOUTH, NEB.

Výtečné pivo stále na čepu. Nejlepší vína, likéry a jemné doutníky stále v zásobě.

Vzorná obsluha. Chutné zákusky po celý den. 14

Dr. C. Rosewater

..ČESKÝ LÉKAŘ..

Úřadovna: *222* **"Bee Building"**

Úřední hodiny: Od 11 do 12 dopol. Od 2 do 5 odp. Od 5:30 do 6
V neděli od 10 do 12 dopol.

Tel. v úřadovně 504.—Tel. v bytu 1217

Bydlí.—Číslo 2417 Jones ulice.

Bohatě zásobený **MASNÝ KRÁM**

......vlastní......

Josef Nejepinský

1401 jižní 16. ulice.

Velko- i maloobchod čerstvým uzeným i nakládaným masem, výtečným zbožím uzenářským a vůbec vším, co do oboru toho přináleží.

Objednávky možno učiniti i telefonem a tyto řádně a rychle se vyřizují.

TELEFON 1816. 28